



ПРЕС КЛИПИНГ

19. август 2020.



НАСЛОВИ

МИНИМАЛАЦ ЧЕКА НОВУ ВЛАДУ: План да у 2020. најниже примање буде једнако потрошачкој корпи (стр.3)

Синдикат тврди да Шарчевићев модел рада школа није могућ (стр.4)

„Моја прва плата“: Нити плата нити је по закону (стр.4)

Највећи немачки синдикат тражи четвородневну радну недељу како би спасили хиљаде послова (стр.6)

МИНИМАЛАЦ ЧЕКА НОВУ ВЛАДУ: План да у 2020. најниже примање буде једнако потрошачкој корпи

Аутор: Ј. Ж. Скендерија

ИАКО је половина августа, преговори око минималне цене рада још нису почели, а крајњи законски рок за договор социјалних партнера је 15. септембар.

Синдикални представници страхују да ће формирање нове владе одложити преговоре, што по њиховом мишљењу не би било добро за око 350.000 радника који живе од најнижег износа. Према речима Љубисава Орбовића, председника Савеза самосталних синдиката Србије, за петак је најављен колегијум Социјално-економског савета на ком би се, како он очекује могли сазнати даљи кораци.

- Нико не позива на преговоре, што је неуобичајено за средину августа, која је годинама резервисана за то - каже Орбовић. - Пре три године смо се договорили да се минималац повећава тим темпом да по окончању треће године достигне вредност минималне потрошачке корпе. Сада би тај износ требало да буде повећан на 37.700 динара.

С обзиром на то да је за 2020. црта подвучена на 30.022 динара, то би значило да би цена за најпростији рад од следеће године требало да буде већа за 20 процената. Са тим предлогом ће синдикати наступити на овогодишњим преговорима, иако су свесни да ће се тешко усагласити очекивања.

- Они никада нису за повећање минималне цене рада или, ако пристану, условљавају је смањењем пореза и доприноса - истиче наш саговорник. - Свесни смо да су поједине привредне гране нарочито угрожене у време короне, али треба сести за сто, па да свако изнесе своје аргументе.

Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката, подржава став да минималац мора да прати потрошачку корпу и да би договор требало испоштовати.

- Проблем је, међутим, што је минимална цена рада нешто што се свуда у свету користи да се премости криза у предузећу, а плате би требало да се врате на већи износ кад криза прође. Код нас није тако - каже наш саговорник. - Када фирма стане на ноге запосленима би требало вратити разлику до пуне плате.

ГАЗДЕ ПРОТИВ ПОВЕЋАЊА

ПРЕМА истраживању Уније послодаваца Србије, чак 85 одсто привредника противи се повећању минималне цене рада у идућој години, док је свега 15 одсто спремно на овај корак, али уз значајно смањење трошкова пословања. Лане је 46 процената анкетираних сматрало прихватљивим повећање минималца.

Синдикат тврди да Шарчевићев модел рада школа није могућ

Извор: Бета

Унија синдиката просветних радника Србије упозорила је данас да на основу упутстава које је предложило Министарство просвете, није могуће организовати рад у школама од 1. септембра и направити распоред.

Из уније су навели да је на састанку са ресорним министром Младеном Шарчевићем 13. августа „многа тога речено, али готово ништа није договорено”.

„На састанку смо од министра чули да стручна упутства нису 'Свето писмо' и да се могу мењати, да су директори одговорни за организацију и реализацију наставе, да се настава неће одвијати онлајн и да се платформе неће користити осим у случају повећања броја заражених”, стоји у саопштењу, преноси Бета.

Оцењује се и да оно што је на састанку изговорено, „није у складу са оним што је предвиђено стручним упутствима”.

Министар просвете Младен Шарчевић изјавио је раније да је препорука родитељима да од 1. септембра основци од првог до четвртог разреда што више похађају наставу у школама ради, како је рекао, социјализације и прилагођавања на школску средину.

Шарчевић је рекао да ће старији основци ићи у школу од 14 часова, при чему ће ученици петог, шестог и седмог разреда имати по пет часова у септембру а осмаци по шест часова.



„Моја прва плата“: Нити плата нити је по закону

Пише: Љ. Буквић

Шансу да проведу девет месеци на пракси у некој од фирми у Србији и тако стекну искуство наредних месеци добиће 10.000 младих тек свршених средњошколаца и дипломаца.

Влада је издвојила новац за програм „Моја прва плата“, а Национална служба за запошљавање јуче је објавила и јавни позив.

Пријава послодаваца који су заинтересовани да запосле нове младе људе почела је јуче и трајаће до 25. септембра.

Тек када буде позната понуда радних места, од 1. до 15. октобра моћи ће да се пријаве и они који желе да буду на пракси, која ће бити плаћена.

Од државе ће месечно 20.000 динара добијати они са средњом стручном спремом, а 24.000 динара они са факултетским дипломама. Пракса ће трајати девет месеци, након чега послодавци неће имати обавезу да запосле те раднике.

Селекција кандидата биће објављена у другој половини октобра, а потписивање уговора и почетак усавршавања предвиђен је за период од 8. новембра до 7. децембра.

Један од услова јесте да будући практиканти морају бити на евиденцији НСЗ, док су послодавци ограничени тиме што они који запошљавају пет радника не могу на праксу да

приме више од једног, они са 6 до 14 запослених двоје, а они са више од 15 запослених моћи ће на праксу да приме не више од 20 одсто од укупног броја запослених.

Новац за праксу новозапослени ће добијати од НСЗ, а послодавци, како се наводи у јавном позиву, моћи ће да исплате и додатна средства.

Осим тога, доприноси за случај повреде на раду и професионалне болести биће уплаћени, истиче НСЗ, у складу са законом.

Накнада и делимично здравствено осигурање тако су, како каже за Данас стручњак за радно право Марио Рељановић, једино што ће будући практиканти добити. Остала права неће имати, а цела Уредба на којој програм почива је, сматра он, незаконита.

„Чињеница је да не знамо који је правни основ ове уредбе и каква је врста уговора на основу ког ће ови људи бити на пракси. То је уговор између НСЗ, послодавца и тог лица, али је проблем што таква врста уговора не постоји у Закону о раду. Уредба не може да мења Закон, као што техничка влада не би требало да доноси уредбе“, напомиње Рељановић.

Он каже да су овом уредбом за запошљавање младих људи предвиђени до сада невиђени услови.

„Њима не иде стаж, имају само делимично здравствено осигурање за професионалне болести и имају накнаду која је нижа од минималне зараде. Нема одмора, нема никаквих других права, послодавац може да доведе неког на праксу и добије без плаћања радника за високо плаћену позицију“, истиче наш саговорник и додаје да их у Уредби чак и не зову радницима или неким другим именом, већ само корисницима програма.

Рељановић каже да Закон о раду предвиђа две врсте уговора, један је приправништво, други стручно оспособљавање.

Оно што је предвиђено овим програмом није ни једно ни друго, јер стручно оспособљавање према Закону је период који неко проводи код послодавца да би положио стручни испит, напомиње он, што овде није случај.

„Ово би била нека подврста уговора, али све заједно је врло лоше. И није само ствар да ли је добро или лоше, ово је незаконито јер ти људи немају никаква права, њихов радно-правни статус је непознат“, истиче Рељановић.

Он овај програм пореди са сличним пројектом од пре неколико година Првом шансом и напомиње да су тада права тих људи који су добијали посао била много већа него што је овим програмом предвиђено.

Рељановић подсећа да су тада новозапослени имали три месеца приправничког, онда још 12 месеци су радили, а после тога послодавац је био дужан да их плаћа још годину дана.

Осим тога, НСЗ је тада, како каже, плаћала запослене, а послодавци су били ти који су плаћали порезе.

„Сада после девет месеци послодавац може да не продужи уговор, нема никакву обавезу. Оно што добијају они који оду на праксу јесте та накнада, нижа од најниже и искуство и прилику да то после ставе у ЦВ“, наглашава он.

Једна од могућности – о којој нема речи у Уредби ни у јавном позиву – јесте да се не зна да ли ће послодавац бити санкционисан ако отпусти свог радника да би довео практиканта који ће девет месеци радити, а кога он неће плаћати.

За њега је овај програм чист добитак за послодавце и покушај да се услед кризе напумпа цифра о запослености. Рељановић каже да држава може да спроводи мере о запошљавању, али не на незаконит начин, као у овом случају.

На питање да ли ће и како бити санкционисани они који пристану па одустану од праксе у НСЗ за Данас кажу да ће на основу изјаве те особе и послодавца проценити оправданост разлога прекида програма и у складу са тим одредити даље активности.

Када се ради о томе да ли ће послодавцима бити дозвољено да отпусте свог радника како би на његово место довели неког практиканта у НСЗ истичу да је суштина програма оспособљавање

незапослених младих без радног искуства, који не могу заменити већ запослене који су самостални у свом раду.

“Програм не подразумева заснивање радног односа”, напомињу у НСЗ.

Из Уније послодаваца Србије кажу да је ово једна од мера која ће свакако да помогне запошљавање младих јер су послодавци иначе раније избегавали да запошљавају оне који тек заврше средњу школу и факултете јер их је то коштало хиљаде евра.

„Радије су запошљавали старије, оне који имају стажа, јер им је било скупо да запосле младе који немају искуства. Овај програм би могао да буде мамац за послодавце да запосле млађе, јер ће овако бар да поделе са државом трошак“, истиче Небојша Атанацковић из УПС-а.

Ово је добра мера, како каже, поготово када знамо на шта се све троше државне паре.

„У крајњој линији послодавац неће запослити неког ко му не треба, па макар и за те паре.

После девет месеци праксе он ће закључити да ли му тај радник треба или не, да ли му вреди или не, а како је увек био проблем тај што млади недовољно знају те их због тога слабије запошљавају ово ће бити идеална прилика за њих да стекну неко искуство“, напомиње Атанацковић.

Предност приватним послодавцима

Влада је за овај програм издвојила две милијарде динара, а пријаве кандидата иду преко портала мојапрваплата.гов.рс. Како су раније из Владе саопштили приоритет за укључивање у програм имаће послодавци из приватног сектора, а нарочито они из девастираних општина, у складу са прописом Владе Србије о степену развијености јединица локалне самоуправе.

Министар финансија Синиша Мали рекао је да је циљ програма да се мотивишу млади да што пре нађу посао и најавио да ће вероватно бити и другог и трећег круга запошљавања.

Брнабић: Да млади лакше нађу трајно запослење

Председница Владе Србије Ана Брнабић изјавила је јуче у Сенти да Влада кроз програм помоћи „Моја прва плата“ улаже две милијарде динара, како би 10.000 младих стекло прво радно искуство и лакше нашло трајно запослење.

Брнабић је, на представљању тог пројекта у фабрици квасца „Биоспрингер“ у Сенти, најавила да ће, уколико програм буде успешан, то бити само почетак када је реч о таквом виду подстицања запошљавања младих. Брнабић је казала као очекује да ће и после девет месеци трајања програма, током којих држава дотира зараде са 20.000 динара за оне са средњом школом и 24.000 динара за оне са завршеним факултетом, остати да раде у тим компанијама.



Највећи немачки синдикат тражи четвородневну радну недељу како би спасили хиљаде послова

Извор:Дојче Веле

Највећи немачки синдикат ИГ Метал сматра да би краћа радна недеља могла да помогне у спречавању масовних отпуштања, посебно у немачком аутомобилском и индустријском сектору, који је већ претрпео огромне структурне промене чак и пре пандемије, пише [Дојче Веле](#).

Синдикат је четвородневну радну недељу предложио уочи нове рунде колективног преговарања које је заказано за следећу годину.

Краћа радна недеља била би "одговор на структурне промене у секторима као што је аутомобилска индустрија. Краћа радна недеља сачувала би хиљаде послова", рекао је председник синдиката Јорг Хофман.

Немачка аутомобилска индустрија, један од главних основа економије те државе, пролази кроз велику трансформацију у е-мобилност, подстакнута забринутошћу због климатских промена као и све већом аутоматизацијом и дигитализацијом.

Сектор је такође погођен финансијском кризом изазваном пандемијом, мада показује знакове опоравка.

ИГ Метал, који представља раднике великих произвођача аутомобила као што су Ауди, БМВ и Порше, највећи је индустријски синдикат у Европи.

Компаније као што су Даимлер, ЗФ и Босцх су овог лета направиле споразуме о скраћењу радног времена. Како каже Хофман, ове компаније утиру пут свим предузећима у металној и електроничкој индустрији.

Хофман је такође предложио компензационо прилагођавање плата запосленима.

Немачка аутомобилска индустрија запошљава око 830.000 људи и доприноси са око пет одсто бруто домаћем производу земље.